

17. Odpoveď podpredsedníčky vlády a ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky L. Žitňanskej na interpeláciu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky R. Schlosára podanú 8. decembra 2016 vo veci niektorých ustanovení Trestného zákona

MINISTERSTVO
SPRAVODLIVOSTI
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Lucia Žitňanská
podpredsedníčka vlády
a ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 21-12-2016		
Číslo spisu: MEDS-778/2016		
Listy: //	Prílohy: 2	
RZ	ZH	LU

Bratislava, 19. decembra 2016
Číslo: 50678/2016/13

Vážený pán poslanec,

ďakujem Vám za prejavovaný záujem o vzťah medzi slobodou prejavu a Trestným zákonom.

Vo svojej interpelácii s odkazom na Všeobecný komentár č. 34 k Medzinárodnému paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“) uvádzate, že § 422d Trestného zákona je v rozpore s medzinárodnými právom, resp. medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky.

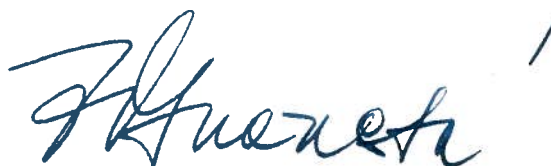
Každé obmedzenie slobody prejavu musí byť stanovené zákonom, v zmysle paktu musí sledovať ciele obsiahnuté v čl. 19 ods. 3 písm. a) a b) a musí byť nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa. Cieľmi uvedenými v citovaných ustanoveniach paktu sú rešpektovanie práv alebo povesti iných a ochrana národnej bezpečnosti, verejného poriadku, verejného zdravia, alebo morálky.

Takým obmedzením je aj kriminalizácia popierania a schvaľovania holokaustu, zločinov politických režimov a zločinov proti ľudskosti v slovenskom právnom systéme. K tejto otázke sa vyjadril aj Výbor ľudských práv zriadený paktom (HRC) vo veci Faurisson v. France, na ktorú odkazuje aj uvedený Všeobecný komentár. V tomto prípade bol napadnutý tzv. Gayssotov zákon Francúzskej republiky pre penalizáciu popierania holokaustu. Výbor vo veci konštatoval, že odsúdenie za spochybňovanie existencie plynových komôr na vyhladenie Židov neporušilo autorovo právo na slobodu prejavu, ale jeho vyjadrenie porušilo práva a povest' iných. Výbor konštatoval, že podobné názory posilňujú alebo vytvárajú anti-semitské nálady, čo bráni rešpektovaniu práva židovskej komunity na život bez strachu z anti-semitizmu v spoločnosti. V danej veci Ministerstvo spravodlivosti Francúzskej republiky tiež argumentovalo skutočnosťou, že práve popieranie holokaustu je základným nástrojom šírenia anti-semitizmu.

Citovaný Všeobecný komentár zároveň upozorňuje na vzťah medzi čl. 19 a čl. 20 paktu, ktorý v odseku 2 hovorí: Akákoľvek národná, rasová alebo náboženská nenávisť, ktorá predstavuje podnecovanie k diskriminácii, nepriateľstvu alebo násiliu, musí byť zakázaná zákonom.

Na základe uvedených skutočností považujem skutkovú podstatu obsiahnutú v § 422d Trestného zákona za štandardnú a v súlade s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky a medzinárodným právom. Zároveň si dovoľujem uviesť, že podobnú úpravu prijalo viacero členských štátov Európskej únie a je i v súlade s Rámcovým rozhodnutím Rady EÚ 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva, podľa ktorého, sa za trestné činy má považovať aj konanie, ktorého obsahom je: „verejné schvaľovanie, popieranie alebo hrubé zľahčovanie zločinov genocídy, zločinov proti ľudskosti a vojnových zločinov, ako sú vymedzené v Štatúte Medzinárodného trestného súdu (články 6, 7 a 8) a zločinov vymedzených v článku 6 Charty Medzinárodného vojenského tribunálu, ak sú tieto skutky vykonané tak, že môžu podnecovať násilie alebo nenávisť voči takejto skupine alebo členovi takejto skupiny“.

S pozdravom

Rastislav Schlosár

poslanec NRSR

Národná rada Slovenskej republiky

Bratislava